

Flyvevåbnets ufo-mareridt

Af Kim Møller Hansen

I 1966 skabte astronomen J. Allen Hynek opstandelse, da han som talsmand for Project Blue Book (det amerikanske flyvevåbens afdeling for ufoundersøgelse i perioden 1952-1969) under en hektisk pressekonference nævnte, at en række ufooplevelser i Michigan bl.a. kunne være udløst af „sumpgas“. De gode borgere i Michigan følte sig latterliggjort af Hyneks sumpgas-udtalelse - og utilfredsheden førte til, at to kongresmedlemmer, Weston Vivian, demokratisk kongresmedlem fra Ann Arbor, og Gerald Ford, den republikanske minoritetsleder fra Repræsentanternes Hus, indkaldte til kongreshøring den 5. april 1966 angående ufoproblematikken - den første af sin slags nogensinde.

Komiteen, under ledelse af L. Mendel Rivers, indkaldte kun tre vidner: Dr. J. Allen Hynek, Project Blue Books leder major Hector Quintanilla, og flyvevåbnets minister dr. Harold Brown. Dr. Browns indlæg var det traditionelle: Der eksisterede intet bevis for, at ufoerne er en trussel mod den nationale sikkerhed eller kommer fra det ydre rum.

Hynek sagde bl.a.: „ ... I særlig grad er det min mening, at det omfattende materiale, der er indsamlet siden 1948 ... fortjener en grundig undersøgelse af et civilt panel af videnskabsmænd inden for fysik og de sociale forskningsgrene, og at dette panel skal have til opgave at undersøge ufo-spørgsmålet kritisk med det udtrykkelige formål at afgøre, om der virkelig eksisterer et vigtigt problem.“

Efter kongreshøringen ville flyvevåbnet forsøge at skrive kontrakt med et universitet, som skulle udforske uføfænomenerne. Massachusetts Institute of Technology og Harvard University nægtede blankt at have noget med projektet at gøre. Efter mange forgæves forsøg hos en lang række højere læreanstalter lykkedes det endelig dr. J. Thomas Ratchford fra Flyvevåbnets Videnskabelige Afdeling at gøre University of Colorado interesseret. Den prominente fysiker dr. Edward U. Condon skulle lede ufostudiet, og den 7. oktober 1966 kunne flyvevåbnet meddele pressen, at en videnskabelig undersøgelse var på vej. Condon-kommissionen havde påbegyndt sit arbejde, der tre år senere resulterede i den meget omdiskuterede »Condon-rapport«.

Condon-kommissionens arbejde blev finansieret af flyvevåbnet og havde et budget på 525.000 dollar. Den 1. juni 1968 havde kommissionens stab afsluttet sine analyser af rapportmaterialet, og medarbejderne gik i gang med at skrive det, som skulle blive til en 1.485 sider lang rapport og udgivet i bogform med titlen »Scientific Study of Unidentified Flying Objects«. Den 8. januar 1969 blev rapportens konklusioner bakket op af National Academy of Sciences (NAS), så dagen derpå kunne flyvevåbnet offentliggøre resultatet.

Edward U. Condon erklærede i rapportens indledning »Conclusions and Recommendations«, at der aldrig var sket videnskabelige fremskridt inden for ufoforskningen, og at man heller ikke skulle forvente det i fremtiden. Han anbefalede, at flyvevåbnet indstillede sine undersøgelser af ufoer, det sejlivede pr-mareridt med navnet Project Blue Book.

Det havde længe været kendt inden rapportens offentliggørelse - bl.a. fra folk, som havde forladt projektet og fra lækkede dokumenter - at flyvevåbnet tilsyneladende oprettede Condon-projektet for „videnskabeligt at retfærdiggøre“ dets lukning af Project Blue Book. Desuden havde Condons indledning ingen forbindelse til rapportens aktuelle indhold (skrevet af de øvrige medlemmer af staben), og hvor der var en lang række veldokumenterede analyser af uopklarede sager. Forklaringen er den ganske enkle, at Condon havde skrevet sit »Conclusions and Recommendations«-kapitel, inden den øvrige rapport blev skrevet!

Condon-kommissionens rapport er ikke resultatet af et gedigent, videnskabeligt arbejde, men Condon leverede den vare, som flyvevåbnet havde brug for. Den 17. december 1969 blev Project Blue Book erklæret for nedlagt - efter at flyvevåbnet havde „spildt“ (ifølge major Hector Quintanilla) 20 millioner dollar på ufoerne siden 1947 - med følgende konklusion:

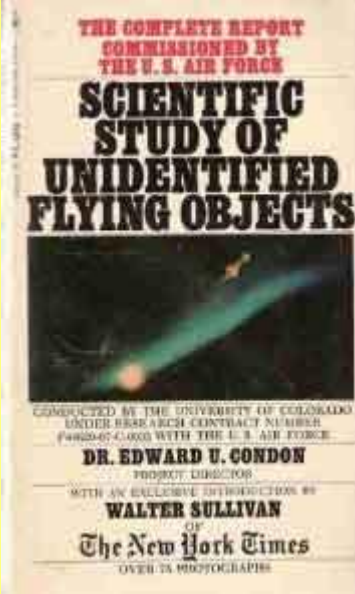
1. „Ingen ufo, som er blevet indrapporteret til, undersøgt og vurderet af flyvevåbnet har nogen sinde udgjort den mindste fare for vores nationale sikkerhed.“
2. Der er ikke fremkommet det mindste bevis - sendt til eller indsamlet af flyvevåbnet - for, at observationer kategoriseret som „uidentificerede“ repræsenterer en teknologisk udvikling eller bygger på principper, som overgår vore dages videnskabelige formåen.
3. Der er findes ingen beviser for, at observationer kategoriseret som „uidentificerede“ er ikkejordiske fartøjer.“

Det amerikanske flyvevåben ville - efter at have konstateret, at det „nye“ himmelfænomen hverken var en militær trussel eller en invasion fra det ydre rum - ikke spille yderligere ressourcer, men kvitte ufoerne helt og få befolkningen til at bekymre sig om mere jordnære ting, men man kan i dag godt få den tanke, at netop det faktum, at myndighederne dengang tog sagen alvorligt nok til at afsætte ressourcer til nærmere undersøgelser, gav den stik modsatte effekt. At dømme ud fra eftertidens vedvarende ufointeresse har mange mennesker konkluderet: „Der må jo være noget om sagen - dvs. ufoerne er nok alligevel besøg fra rummet - når verdens største militærmagt gennem så mange år beskæftigede sig med fænomenet. Og når myndighederne nu gentagne gange fastslår, at ufoerne ikke er rumskibe, så er det nok for at skjule sandheden.“

Man kan sige, at det amerikanske flyvevåben ufrivilligt har forstærket troen på besøg fra det ydre rum og gennem sin til tider amatøragtige og uvidenskabelige tilgang til fænomenet har givet konspirationstilhængere rigeligt med stof til deres tankespind.

Det amerikanske flyvevåbens uforrapporter 1947-1969

Tabellen viser, hvor mange rapporter det amerikanske flyvevåben undersøgte hvert år. Flyvevåbnet indsamlede over 12.000 rapporter i årene 1947-1969, og omkring 700 af beretningerne blev kategoriseret som uidentificerede/uopklarede/ukendte. Da Project Blue Book lukkede, blev alt arkivmateriale fløjet til Alabama og placeret i flyvevåbnets historiske arkiv på Maxwell Air Force Base. I dag kan alle gennemlæse rapporterne på www.bluebookarchive.org.

	År	Rapporter	Uopklarede
	1947	122	12
	1948	156	7
	1949	186	22
	1950	210	27
	1951	169	22
	1952	1.501	303
	1953	509	42
	1954	487	46
	1955	545	24
	1956	670	14
	1957	1.006	14
	1958	627	10
	1959	390	12
	1960	557	14
	1961	591	13
	1962	474	15
	1963	399	14
	1964	562	19
	1965	887	16
	1966	1.112	32
	1967	937	19
	1968	375	3
	1969	146	1
	I alt	12.618	701

Sag nr. 46 - Uopklaret!

En af de uopklarede ufooplevelser behandlet i Condon-rapporten fandt sted på en ganske almindelig, stille aften den 11. maj 1950 på en lille gård sydvest for byen McMinnville i Oregon. Solen var ved at forsvinde i horisonten, og klokken nærmede sig halv otte. Syd for gårdens garage fodrede Evelyn Trent kaniner. Da hun tilfældigt kiggede op på den overskyede aftenhimmel, så hun til sin store forbavselse et skiveformet og sølvagtigt objekt i nordøst. Hun kaldte på manden Paul, der imidlertid ikke svarede, og hun løb derfor ind i stuehuset, hvor Paul Trent befandt sig i køkkenet. De skyndte sig ud og så da objektet, der stadig befandt sig på den nordøstlige himmel. Objektet bevægede sig langsomt mod vest. Ægteparret kom i tanke om deres Kodak-kamera, som Paul mente lå i bilen og løb hen for at hente. Evelyn kunne imidlertid huske, at kameraet lå i huset og fik hurtigt fat i det. Kameraet havde kun været fremme et par gange i løbet af vinteren, så der var adskillige billeder tilbage på filmen.

På dette tidspunkt var det flyvende objekt kommet tættere på og så ud til at hælde lidt, så de kunne se bunden, der var lidt mørkere end resten af objektet. Objektet var meget skinnende, næsten sølvagtigt, og bevægede sig lydløst. Det så ud til at have en slags overbygning, og da det hældede, kunne ægteparret mærke et svagt vindpust.

Det lykkedes Paul Trent at tage to billeder af objektet, inden det med stor fart forsvandt mod vest. Paul tog det første billede, mens objektet svævede, og spolede så hurtigt frem til næste billede. Objektet satte pludselig farten op, bevægede sig nærmest i en slags glideflugt uden at rotere og drejede mod nordvest, så han måtte lynhurtigt flytte sig mod højre for at tage det andet og sidste billede. Begge billeder blev taget inden for 30 sekunder.

Paul Trents første billede af objektet. Det er en oplagt tanke, at objektet kan være en lille model få meter fra kameraet og ophængt i en eller flere tynde tråde i en af de telefonledninger, som tydeligt ses på begge billeder. Digitale billedanalyser, der i andre tilfælde har afsløret svindelfotos, har dog ikke kunnet påvise hverken bæretråde eller ophængningspunkter på McMinnville-billederne.

Objektet fotograferet, netop som det ifølge ægteparret Trent fløj vestpå. Begge Paul Trents fotos kan ses i bogen [»Projekt UFO - tro, løgne og kold krig«](#) gengivet uden beskæring efter de originale negativer.

Paul Trent poserer med sit Kodak Roamer-kamera.

Foto: LIFE Magazine

Oplevelsen bliver berømt

Filmen med de to særligt interessante billeder blev ikke fremkaldt med det samme. Først på mors dag (2. søndag i maj) blev de sidste billeder på filmen taget og fremkaldt hos den lokale fotohandler. Efter fremkaldelsen blev Paul Trent mindet om oplevelsen og fortalte nogle venner om observationen. Da han mente, at det fotograferede objekt muligvis var et hemmeligt, amerikansk luftfartøj, ønskede han ikke, at pressen fik noget at vide om sagen. Pressen hørte alligevel om sagen, hvilket ikke var så svært, da Paul Trent havde fortalt vennen og bankmanden Frank Wortman om oplevelsen, ligesom billederne var blevet udstillet i bankens vindue ud til gaden. Samme dag, som billederne kunne ses i udstillingen, interviewede journalisten Bill Powell fra den lokale avis »The Telephone Register« Paul Trent i dennes hjem og fik lov at låne de originale negativer, som Trents børn under leg på gulvet havde skubbet ind under sofaen.

Torsdag den 8. juni 1950 bragte »The Telephone Register historien« - i ganske uddramatiske vendinger - og billederne på forsiden. Der stod bl.a.: „*... som en følge af de seneste to års mange forskellige opfattelser og rapporter angående ufoer, er der gjort alt for at fastslå Trent-billedernes ægthed. Fotoeksperter erklærer samstemmende, at der ikke er pillet ved negativerne. De originale billeder blev fremkaldt af et lokalt firma. Efter omhyggelige undersøgelser ser det ikke ud til, at billederne har nogen som helst forbindelse med et svindelnummer ... »The Telephone Register« er derfor af den opfattelse, at billederne er ægte ...*“

Adskillige borgere i McMinnville underskrev en beediget erklæring, der uforbeholdent står inde for vidnernes omdømme og ærlighed.

Fredag og lørdag den 9. og 10. juni kunne aviserne i Portland (»The Oregonian«) og Los Angeles berette om McMinnville-ufoen, og med hjælp fra nyhedsbureauerne »International News Service« (INS) og »Associated Press« (AP) gik historien om „Saucerville“ verden rundt. Datidens største amerikanske ugeblad, »LIFE Magazine«, bragte billederne den 26. juni 1950.

Ægteparret Trent indvilligede også i at deltage i tv-programmet »We the People« i New York. Det skete den 7. juli 1950. På intet tidspunkt krævede eller modtog ægteparret Trent penge for brug af deres billeder.

Foto: Kim Møller Hansen

Condon-kommissionens analyse

McMinnville-billederne blev undersøgt af Condon-kommissionens stab 17 år efter hændelserne. Den 6. juni 1967 besøgte William K. Hartmann, ph.d. i astronomi og fotoekspert ansat ved Colorado-projektet, familien Trent og kunne efterfølgende via fotoanalysen fastslå, at det fotograferede objekt ikke roterer. Dette underbygger vidneudsagnene og antyder, at objektet ikke er en model, der er blevet kastet op i luften og fotograferet, idet en sådan genstand ville rotere.

Objektet ses på omtrent samme sted på begge fotos under nogle telefonledninger, hvilket antyder muligheden for, at objektet kunne være en model, der hænger i en tynd tråd fastgjort til telefonledningerne. Hartmanns undersøgelser af objektets og omgivelsernes belysningsforhold viser imidlertid, at objektet befinder sig bag ved telefonledningerne - mellem 0,9 og 1,7 km fra observatørerne.

Hartmann mener, at billederne bekræfter, hvad vidnerne siger, de så, og konklusionen på den 12 sider lange gennemgang af sagen i Condon-rapporten lyder således:

„Dette er en af de få ufor rapporter, hvor alle undersøgte faktorer - geometriske, psykologiske og fysiske - ser ud til at være forenelige med påstanden om, at et usædvanligt, flyvende objekt, sølvskinnende, metallisk og skiveformet, med en diameter på over 10 meter og øjensynlig af ikkenaturlig oprindelse, blev observeret af to vidner. Det kan ikke fuldstændig udelukkes, at det er opspind, selv om der er flere fysiske faktorer, fx nøjagtigheden af bestemte målinger af originalnegativernes belysningsforhold, der taler imod et svindelnummer.“

Det er opsigtsvækkende, at et videnskabeligt undersøgelsesprojekt, som Condon-kommissionen - der ellers endte med en „negativ“ konklusion om ufoernes eksistens - så at sige, erklærer McMinnville-billederne for at vise den „ægte“ vare. Dette, samt det faktum at billeder, som påstås at vise noget uidentificeret, altid har pirret folks nysgerrighed og inviteret til adskillige undersøgelser, har betydet, at McMinnville-billederne stadig er genstand for diskussion. Et af stridspunkterne er lys/skygge-forholdene på de to billeder:

På de originale negativer er det muligt at se en skarp skygge på garagevæggen lige under tagudhænget (garagen ses til venstre på Trents billeder). Da garagevæggen vender mod øst, og da skyggen er for kraftig til at være forårsaget af andet end direkte sollys, må billedet være taget om morgenen kl. 7.30, og ikke om aftenen kl. 19.30. Denne hypotese støttes af vejrrapporten for McMinnville den 11. maj 1950 fra Det Nationale Vejrmeldingscenter i Asheville, North Carolina. Paul Trents fotos viser, at himlen er overskyet, og vejret er diset, men vejrrapporten fortæller, at himlen denne aften var fuldstændig klar og skyfri, mens morgenhimlen var overskyet!

Men hvorfor skulle ægteparret Trent lyve om observationstidspunktet? De fleste landmænd arbejder ude på markerne kl. 7.30, hvor billederne ifølge billedanalysen således skulle være taget, og ægteparrets naboer ville derfor finde det mærkeligt, hvis de ikke også havde set det ret store objekt, som Trents påstår at have fotograferet. Men at fortælle, at billederne er taget kl. 19.30, hvor de fleste landbofolk sidder lunt inden døre ved aftensmaden, ville udelukke de fleste, mulige vidner, som kunne bestride historien og billederne.

Hartmann var også opmærksom på skyggen på garagevæggen, men antog i sin undersøgelse i Condon-rapporten, at skyggen er fremkommet ved, at lys (fra solen i vest) er blevet reflekteret af skydækket og derved har oplyst den østlige garagevæg.

Negativernes historie

Ægteparret Trent havde i juni 1950 udlånt negativerne til deres berømte fotos til »LIFE Magazine«, som imidlertid ikke returnerede dem, da de var blevet „forlagt“. Først 17 år senere, i 1967, lykkedes det at lokalisere dem i arkiverne hos »United Press International« (UPI), et nyhedsbureau som få år tidligere var blevet slået sammen med INS (»International News Service«). De originale negativer blev udlånt til Condon-kommissionens William Hartmann.

Da Hartmann havde afsluttet sin analyse af negativerne, returnerede han dem til UPI, som orienterede familien Trent. I 1970 efterspurgte ægteparret negativerne hos Philip Bladine, redaktør for »News-Register« (efterfølgeren til »Telephone Register«). De nævnte, at de aldrig var blevet betalt for negativerne og derfor ønskede dem tilbage. Bladine bad UPI om at returnere negativerne, hvilket de gjorde, men uvist af hvilken grund fortalte Bladine aldrig familien Trent, at negativerne var blevet afleveret til ham.

I 1975 fandt dr. Bruce Maccabee negativene i arkivet hos »News-Register«. De dannede grundlag for Maccabees egen analyse af billederne, og han konkluderede, at de ikke er resultatet af et svindelnummer, men viser „et virkeligt, fysisk objekt“ på himlen over Trents gård. Maccabee forsikrer, at han efterfølgende afleverede negativene til familien Trent, men i virkeligheden beholdt han negativene i mange år og har først afleveret dem til avisen engang inden for de seneste 10 år.

I 2008 forsøgte Trents børn at få udleveret negativene, hvilket »News-Register« - ifølge radiostationen KATO i Portland - nægtede med henvisning til, at negativene skulle indgå i et museum, som avisen planlagde.

Avisernes redaktionssekretærer kan nogle gange være lidt hårdhændede med beskæringen af aftryk. Her vises med sort tusch, hvordan et af Trents billeder skal beskæres ved gengivelse i avisen.

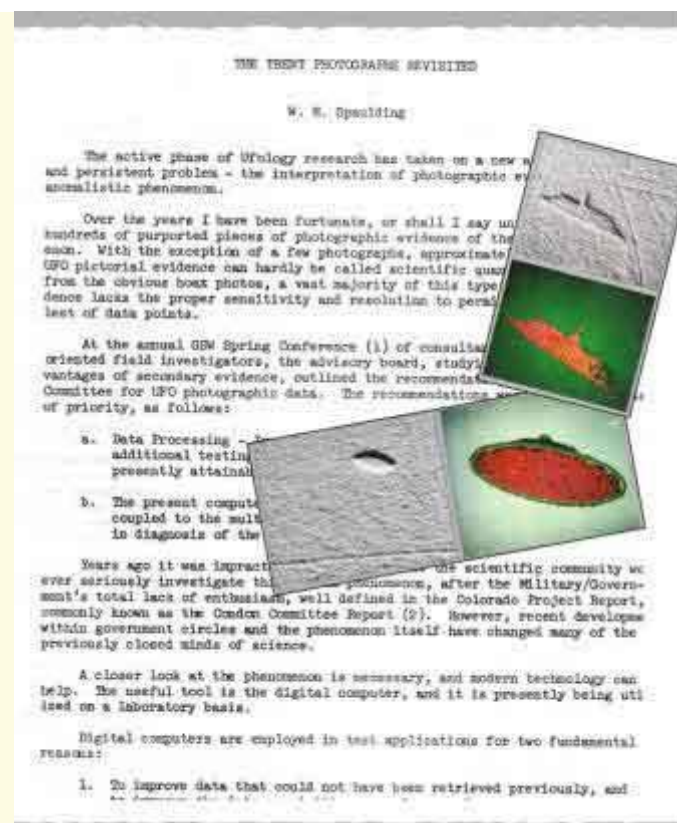
20-30 m i diameter - eller måske blot 20-30 cm?

I 1976 blev Paul Trents to billeder analyseret af den amerikanske forening Ground Saucer Watch (GSW), som på daværende tidspunkt var den eneste gruppe, som i ufologiske kredse havde adgang til computerudstyr, der kunne digitalisere billeder og analysere dem - en teknik som i dag er hvermandseje.

I en 17 sider lang rapport fortæller GSW bl.a., at:

- objektet har en fast form, er skiveformet og tredimensionelt
- objektet befinder sig meget langt fra kameraet. Det har en lysere gråtone end skyggerne på udvalgte steder på garagen, og kanterne på genstande i billedets forgrund, fx telefontrådene og garagen, er meget skarpere end objektets kant
- en elektronmikroskopisk undersøgelse af de originale negativer afslører ingen snor eller andet mistænkeligt mellem objektet og telefontrådene. Kantfremhævning af objektet og omgivelserne viser heller ingen snore
- de to fotos er taget med mindre end 5 minutters mellemrum
- objektet er meget stort, omkring 20-30 m i diameter! Dette resultat - som GSW føler sig meget sikre på - nåede de frem til ved at måle opløsningen på objektets kant og sammenligne med andre genstande på billedet, hvor afstandene er kendt
- objektets overflade reflekterer lys ligesom poleret metal
- billederne er taget mellem klokken 7.30 og 8.00, hvilket er i strid med det opgivne observationstidspunkt omkring kl. 19.30.

Analysen bekræfter på den ene side dr. Bruce Maccabees konklusion om, at der er tale om et større objekt langt fra kameraet, samtidig med at den påpeger, at der er noget galt med det opgivne observationstidspunkt. Sidstnævnte er en af hovedhjørnestenene i den kritik af sagen, som er fremført af blandt andre Philip J. Klass og Robert Sheaffer. De er overbeviste om, at objektet er en mindre genstand ophængt i en eller flere snore under telefonledningerne, og at Trents har løjet om observationstidspunktet, så ægteparrets naboer ikke ville finde det mærkeligt, at de ikke også havde set objektet.

Fotoanalysen af Trents to billeder blev udført af William H. Spaulding fra Ground Saucer Watch (GSW) og offentliggjort i »Proceedings of the 1976 CUFOS Conference« side 234-250. Analysen byggede på de originale negativer udlånt af Bruce Maccabee.

Foto: Kim Møller Hansen

Den øverste del af denne pladespiller fra 1940'erne ligner i mistænkelig grad McMinnville-objektet.

En af Paul Trents sønner står på en stige, som fortæller noget om, hvor højt oppe en evt. model kan have befundet sig.

Foto: LIFE Magazine

Fotoanalysen fra GSW kan ikke påvise nogen bæretråd, men det betyder naturligvis ikke, at der ikke har været nogen. I slutningen af 1990'erne foreslog Joel Carpenter, at objektet på Trents billeder mindede meget om sidespejlet på en lastbil fra 1940'erne, ligesom han mente at kunne påvise, at de to billeder var taget med kameraet meget tæt ved jorden, således at et objekt ville se ud til at svæve højt på himlen.

En aluminiumstallerken med en skrue igennem er her ophængt i en fiskesnøre. Billedet er taget med et 6 megapixel Pentax SLR kamera. Fiskesnørens synlighed afhænger i høj grad af lysforholdene.

Foto: Tim Printy, [SUNlite](#) september-oktober 2011

Verdens bedste ufo-fotos?

Evelyn Trent døde i 1997 og Paul Trent i 1998. De tjente aldrig noget på deres billeder, og begge fastholdt til deres død, at oplevelsen og billederne var ægte. I det, der blev hans sidste interview i 1998, udtalte Paul Trent: „Jeg tog billederne, men jeg vil ikke eje dem. Jeg ved jo, hvor mange problemer de har givet os.“

Evelyn var helt enig. I et tidligere interview skal hun have sagt: „Som jeg har sagt før, så vil jeg aldrig tage sådan nogle billeder igen. Det giver alt for meget opmærksomhed.“

Folk, som kendte ægteparret Trent, fortæller, at de var jævne og ærlige mennesker, der ikke ville lave et fupnummer. Sygeplejersken Patti Lawler Scarbrough arbejdede i en årrække for familiens læge, og hun fortæller:

„Jeg kendte hr. og fru Trent gennem hele min tid som sygeplejerske. De var de mest jordnære, søde og troværdige mennesker, du kan ønske dig at møde ... Igennem alle årene talte de aldrig om billederne, selv om de var verdensberømte. De var blot beskedne landmænd med et kamera på det rette tidspunkt“.

Ufologer har kaldt McMinnville-billederne for verdens bedste ufo-billeder. De skulle altså vise den „ægte vare“, hvad det så end er. Personligt ville jeg hellere satse mine sparepenge på, at billederne viser noget, som er skabt her på Jorden.

I McMinnville holder man liv i ufohistorien ved en årlig ufo-festival en weekend i maj på Hotel Oregon med foredrag, en parade, alien kostumebal, og hvad der ellers hører til, når man i USA dyrker ufomyten. Festivalen har med årene udviklet sig til at blive den næststørste af sin slags i USA, kun overgået af ufo-festivalen i Roswell, New Mexico, som afholdes hvert år i juli.

Diskussion på nettet

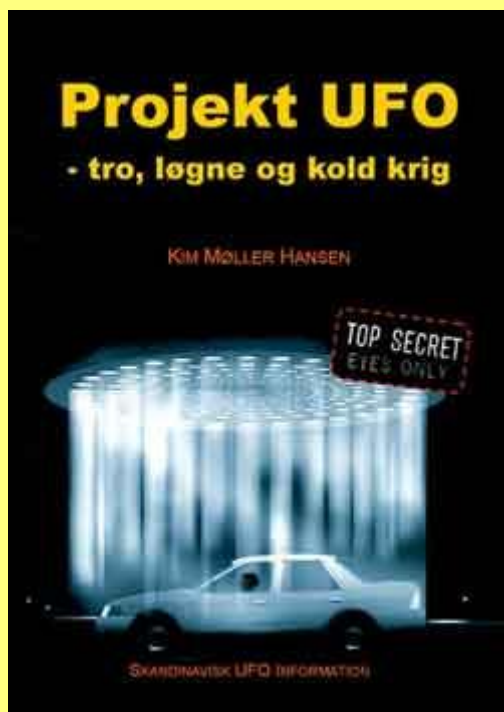
Så længe der ikke er fundet en 100 % sikker forklaring på, hvad ægteparret Trent fotograferede den 11. maj 1950, vil der være grobund for spekulationer. Og det er netop, hvad der sker på nettets mange blogs. Her skal blot vises to eksempler fra www.abovetopsecret.com/forum/.

På dette foto fra »LIFE Magazine«s billedarkiv ses nederst til højre en lille trækvogn. En blogger har placeret et af vognens hjul som et objekt under telefontrådene for at se, om et vognhjul kunne være brugt som „ufo“ i et svindelnummer.

En blogger har her lagt de to McMinnville-billeder oven på hinanden med udgangspunkt i telefontrådene. Objektet befinder sig tilsyneladende på samme position under trådene på de to billeder.

Artiklen »Flyvevåbnets ufo-mareridt« bygger på SUFOI's seneste udgivelse [Projekt UFO - tro, løgne og kold krig](#), en bog på cd-rom, som kan købes i SUFOI Butikken.

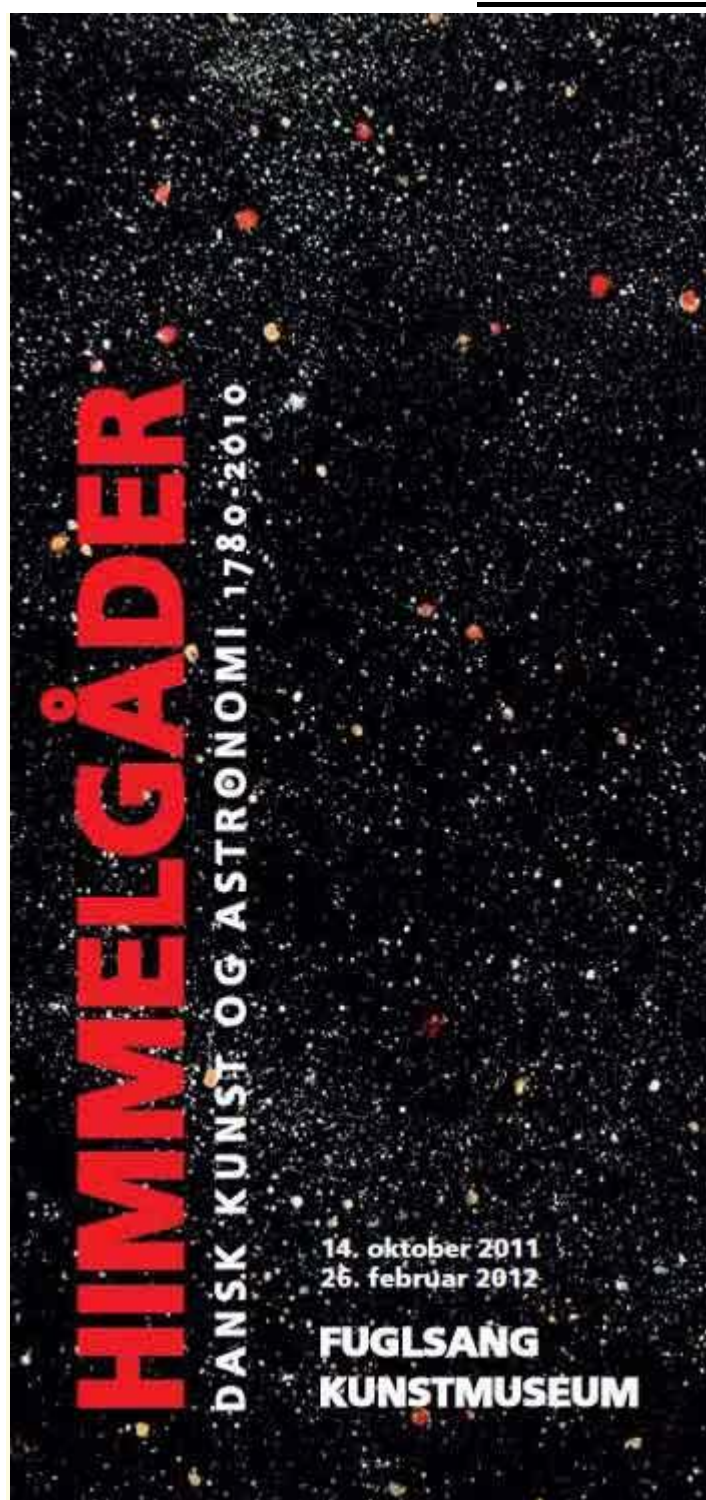
Læs og se mere om McMinnville-billederne

www.youtube.com/watch?v=Gwmeq-tdg5I (Best Evidence - McMinnville UFO case)

www.youtube.com/watch?v=DaDYSoEPe3M&feature=related (McMinnville Photos - Top 10 UFO Encounters #10)

<http://brumac.8k.com/trent1.html> (Bruce Maccabees analyse af billederne)

<http://debunker.com/trent.html> (Robert Sheaffers kritik af McMinnville-billederne)

Himmelgåder på Fuglsang Kunstmuseum

Af Ole Henningsen

Spændende og alsidig særudstilling af kendte kunstneres værker om „himmelgåder“ åbnet på Fuglsang Kunstmuseum på Lolland.

Nattehimlens skønhed i form af Månen, planeter og stjerner og naturens mægtige kræfter som f.eks. det smukke - men sjældne og flygtige - nordlys har til alle tider inspireret såvel billedkunstnere, litterater, musikere og videnskabsmænd - og har også fascineret alle os andre.

Himmelgåder Dansk kunst og astronomi 1780-2010

Fuglsang Kunstmuseum på Lolland har med sin nyåbnede særudstilling sat fokus på det hidtil uudforskede krydsfelt mellem billedkunst og astronomi, og særudstillingen belyser danske kunstneres interesse for det kosmiske.

Udstillingen udforsker forskellige tiders opfattelse af himmelrummet med kunstværker fra flere århundreder af bl.a. C.W. Eckersberg, Jens Juel, J.F. Willumsen, Carl-Henning Pedersen og Anders Brinch.

Side om side med kunstværkerne vises nogle af datidens videnskabelige astronomiske instrumenter, filmklip, musik og andet dokumentarisk materiale.

Særudstillingen blev åbnet af Tycho Brahe Planetariums direktør Peter O. Sevel, der i sin tale bl.a. understregede, at der var god grund til ikke at adskille kunst og videnskab og at man på udstillingen netop viser, at tingene går op i en højere enhed, når man eksempelvis kan se stjernetåger og andre himmellegemer observeret gennem astronomiske instrumenter og set med kunstneres øjne.

Foto: Ole Henningsen

Den spændende planetmaskine, Geo Nova, Det mekaniske Planetarium. Ide og konstruktion: maskiningeniør Kim Balling, 2004. Maskinen viser Solen og de fem planeter, der ses med det blotte øje, Merkur, Venus, Mars, Jupiter og Saturn, og deres indbyrdes placering på et givet tidspunkt.

Planetmaskinen tiltrækker sig stor opmærksomhed på udstillingen fra børn i alle aldre.

Foto: Ole Henningsen

Himmelkugle.

Concav himmelmemisphærer (nordlig) af træ på stativer. Hauchs Physiske Cabinet

Foto: Ole Henningsen

Trilogien **Mørkeblå bjergrytme** med halvmåne, fuldmåne og månesegl, 1970, udført af Else Alfelt. Billederne er udlånt af Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museum.

Foto: Ole Henningsen

Stjernebillede fra Østervold udlånt fra Kroppedal Museum. I baggrunden og herover ses Carl-Henning Pedersens Stjernenatten, Molesmes, Bovbjerg, 1983, udlånt af Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museum.

Foto: Ole Henningsen

Flere af de udstillede kunstnere har ladet sig inspirere af nordlys. Her ses SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker, ved nogle af Harald Moltkes billeder af nordlys. Under sit 10 år lange ophold som flyveleder i Kangerlussuaq, Sønder Strømfjord, i Grønland, havde Hans Bødker, der selv er amatørastonom, rig lejlighed til ved selvsyn at opleve nordlyset udfolde sig på den grønlandske vinterhimmel. Nederst ses Johannes Jørgensens digt „Julestjærnen“ fra 1903.

Foto: Ole Henningsen

Niels Hansen Jacobsens skulptur „Astronomien“ fra 1893 illustrerer på glimrende vis menneskets forsøg på at opmåle firmamentet. Siden da er de astronomiske målemetoder blevet stærkt forfinede. Men hvor ofte har ufo-rapportoptagere verden over ikke spurgt en observatør: Hvor stort så objektet ud til at være målt mellem to fingre i udstrakt arm? I baggrunden ses J. F. Willumsens maleri fra 1910, To Svævende Dreng. En Moders Syn, der er udlånt til udstillingen af Statens Museum for Kunst.

Foto: Ole Henningsen

SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker og UFO-Mails Ole Henningsen besøgte kunstudstillingen og mente ikke at UFO-Mails læsere skulle snydes for billedet UFO Sunset, 2007, af Anders Brinch. Maleriet er udstillingens største og måtte afmonteres fra sin ramme for at kunne transporteres fra Randers Kunstmuseum, hvorfra det er udlånt.

I museets omfattende booklet om særudstillingen skriver kunsthistoriker Charlotte Dyrberg Lassen, om kunstneren Anders Brinch:

„Anders Brinchs værker skiller sig ud. I hans sprælske malerier UFO Sunset, 2007 og Love in Space/Discodance, 2006 mødes vi af et fabelagtigt fantasiunivers med et enormt hav af invaderende ufoer foran en orangerød solnedgang, dansende hvide rummænd og blålige rumdyr med lange fangarme i kraftige farver på vej ind i noget, der kunne minde om et sort hul omgivet af kæmpe pailletter og plastperler. Brinchs ironiske distance og humoristiske tilgang til nihilismen er på den ene side festlig og eventyrlig og den anden side absurd ironisk og dystopisk. Brinchs farverige UFO Sunset og Love in Space/Discodance pirrer til fantasien og humoren hos både børn og voksne gennem deres umiddelbart tilgængelige budskaber og univers.

Brinch tilhører en generation af kunstnere, der gør brug af både den klassiske kunsthistorie og populærkulturen - herunder tegneserier, film og musik. Kunstnerne forholder sig til og benytter sig direkte af den brede visuelle kulturs referencer, hvor genstande sammensættes på nye og overraskende måder.

<http://www.aabne-samlinger.dk/fuglsang/udstilling/himmelgaader%20booklet.pdf>

»Udstillingen HIMMELGÅDER, Dansk kunst og astronomi 1780-2010«, er af tilrettelagt af museumsinspektør Gertrud Oelsner, Fuglsang Kunstmuseum og overinspektør Gertrud Hvidberg-Hansen, Fyns Kunstmuseum, hvor udstillingen efterfølgende vises 15. marts - 17. juni 2012.

Besøg udstillingen

Udstillingens tema lyder måske ikke umiddelbart særligt tiltrækkende for en lokal „himmelinteresseret“, for hvad kan disse museumsfolk dog ikke have skrabt sammen af gamle solnedgangsmalerier og hængt op på væggene? Men tag endelig ikke fejl!

Her er der tale om et utroligt flot og gennemført udstillingsarbejde, som til fulde er lykkedes, og som gennem en række temaer formidler billedkunstneres fascination af „det derude“.

En udstilling der på forbilledlig vis taler til alle sanser, og som de involverede medarbejdere ved de to samarbejdende kunstmuseer virkelig kan være stolte af at præsentere.

»HIMMELGÅDER« er en inspirerende og imponerende udstilling, som det bestemt er værd at opleve uanset alder eller interesser.

Læs publikationen

Der er i forbindelse med særudstillingen udgivet et rigt illustreret 218 siders katalog »Himmelgåde«, baseret på et intenst forskningsprojekt, der på bedste vis involverer kunst, litteratur, film og astronomi og udbygger selve udstillingens informationsniveau. Pris 225 kr.

I forbindelse med særudstillingen arrangerer museet en lang række aktiviteter for unge, børn, skoler og voksne i løbet af vinteren.

Se mere på Fuglsang Kunstmuseums hjemmeside:

http://www.aabne-samlinger.dk/fuglsang/udstilling/saerudstilling_himmelgaader.asp

Vis dine fotos på udstillingen

Måske har du lyst til at dele dine egne billeder af måner, stjerner og planeter med museets gæster og andre brugere?

På sitet <http://www.flickr.com/photos/himmelgaader/> kan du se de billeder, der allerede er indkommet.

Hvis du har en smartphone kan du også scanne denne stregkode, så kan du se billederne på din mobil.

Fotografierne på sitet vises også på en fladskærm på Fuglsang Kunstmuseum som en del af udstillingen, og ved at tilføje egne billeder, kan du selv blive en del af udstillingen.

Alt, hvad du skal gøre for at deltage, er at sende dine billeder pr. e-mail til: HIMMELGÅDER-udstillingen.

Undervejs præsenterer museet et udvalg af billederne.

Følg med på museets Facebook profil eller hjemmeside.

DR's P4 Sjælland har besøgt HIMMELGÅDER-udstillingen

Lyt med her:

1. [Himmelgåde på Fuglsang](#) (4,5 min)
2. [J.F. Willumsen; To svævende drenge; en moders syn](#) (3,5 min)
3. [Gertrud Vedberg Hansen og Gertrud Oelsner om Himmelgåde på Fuglsang](#) (5 min)
4. [Himmelgåde, Planetmaskinen](#) (4 min)
5. [Himmelgåde, Jakob Jensens træsko og vasketøj](#) (3 min)

Løst og facts...

Af Ole Henningsen

Interview med SUFOI's formand

Ugebladet »Ude og Hjemme« bringer i sin seneste udgave et interview med SUFOI's formand Kim Møller Hansen.

Da Kim Møller Hansen var teenager, fandt han en dag en kasse med numre af bladet »ufo-nyt«.

- Jeg syntes, det var spændende, men jeg spurgte også mig selv: Kan det virkelig passe, at folk har set et rumskib på himlen?

Kim læste beretninger fra almindelige mennesker, der sagde, at de havde været bortført af marsmænd i rumskibe. Og den polsk-amerikanske forfatter George Adamski påstod, at han havde mødt et rumvæsen fra Venus med navnet Orthon, og fra et rumskib havde observeret et pelsdyr på Månens bagside.

Kim forholdt sig kritisk til historierne, men var alligevel så interesseret, at han meldte sig ind i foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFOI), der via www.ufo.dk registrerer alle de tilfælde, hvor folk i Danmark har lagt mærke til noget uforklarligt på himlen.

- Vi undersøger de mest interessante sager og forsøger at give et svar på, hvad det er, folk har set, siger Kim i artiklen i Ude og Hjemme.

Den illustrerede artikel i ugebladet indeholder endvidere kort omtale af danske sager, der endnu ikke er opklarede samt af en af ufo-mytenes klassikere: Rosswellsagen.

Alien filmet i brasiliansk regnskov?

Den engelske avis »The Sun« har gjort det igen med sin seneste sensation. Denne gang i form af en historie om en amerikansk blogger, der på sin hjemmeside fortæller om en mystisk alien og et lysfænomen, der optræder i baggrunden på en filmsekvens med nogle børn i den brasilianske regnskov.

Filmen skulle angiveligt været taget af engelske turister, men der er formentlig kun meget få facts og ret så mange spekulationer i forbindelse med historien.

The Sun efterlyser nemlig selv yderligere oplysninger om disse turisters identitet.

Se

videoen: <http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/3886122/Alien-filmed-in-Brazil-rainforest.html>

I Danmark er historien taget op af »Ekstra Bladet« den , der på sit site fortæller om **TV: Alien filmet i brasiliansk regnskov**
En video filmet af engelske turister i Amazonas regnskov er måske beviset på, at der findes fremmede personer på Jorden.
http://ekstrabladet.dk/vrangen/article1644214.ece?utm_source=nyhedsbrevNyheder&utm_medium=email&utm_campaign=nyhedsbrevNyheder201110241100
EB skal komplimenteres for, at man i det mindste ikke bringer historien under rubrikken Videnskab & teknik.

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Observationer 8. oktober 2011

08.10.11	20-22 DST	15-20 sek	9000 Aalborg	5	hvid-gul??
08.10.11	ca. 21.00 DST	10 mim	4200 Slagelse	4	orange/flammegul
08.10.11	21.05 DST	4-5 min	4200 Slagelse	4	orange/flammegul
08.10.11	21.20-21.45 DST	20-40 sek	4300 Holbæk	3	hvid
08.10.11	22.00 DST	2 min	3650 Ølstykke	8	orange/gul
08.10.11	22.10 DST	3 min	9700 Brønderslev	2	orange
08.10.11	ca. 22.15 DST	2-5 min	4800 Nykøbing F	3	hvid

Som det ses af observationslisten, er der indkommet en del rapporter fra den 8. oktober, hvor en mængde mennesker var ude at observere, da der iflg. medierne denne aften kunne være mulighed for at observere ekstraordinært mange meteoror.
Det holdt desværre ikke helt stik, da meteorsværmen Draconiderne ikke helt levede op til forventningerne.
Til gengæld var mange mennesker ude for at studere aftenhimlen, og det gav sig udslag i ovenstående indberetninger til www.ufo.dk
Har du selv observeret noget denne aften, hører vi i SUFOI meget gerne herom, og observationerne vil blive nærmere omtalt i næste udgave af ufo-mail.
Diskussion af aftenens observationer kan bl.a. ses på Facebook-profilen SUFOI interesserede: <http://www.facebook.com/groups/112842926337/10150333053946338/>

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2015

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

Betaling kan foretages på girokonto 9 11 77 25 eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-075) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.

© SUFOI 2011. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra UFO-Mail er belagt med Copydan-vederlag.